

Nr. 24.

77

PRORECTOR
ACADEMIAE FRIDERICIANAE
**D. MICHAEL
ALBERTI,**

SER. ET POT. BORVSS. REGIS CONSILRAR. AVLICVS
ET CONSIST. DVCAT. MAGD. MEDICINAE ET PHI-
LOSOPHIAE NATVRALIS PROFESSOR PVBL.
ORDINARIVS, FAC. PHIL. h. t. DECANVS,

CETERA:

VNA CVM

DIRECTORE, CANCELLARIO
ET PROFESSORIBVS
RELIQVIS,

CIVIBVS ACADEMICIS
PIAM FESTI PENTECOSTES
CELEBRATIONEM

ET IN EA LOCORVM, QVAE CHARACTEREM
SPIRITVS S. HYPOSTATICVM,
EIVSQVE OFFICIVM INDICANT, SANCTAM
MEDITATIONEM COMMENDAT.

HALAE MAGDEBURGICAE,
Typis IOANNIS GRVNERTI, Academ. Typogr.

PROTECTOR
AGADINATE TRIDERICIANAE
D. MICHAEL
ALBERI
SER. ET PET. BORASS. REGIS CONIVTA. A. 1518
ET CONVIVIA. DACT. MAGD. MOLINAE ET TRI
TOSORHAE. IN T. KARS. 1503. LAT.
ORDINARIA. HIC EST. IN T. T. VONNAE
ET C. 1518
PROTECTOR SANCTITATRI
ET PROTECTOR
REBELLIA
PIAM. EESTI PENTECOSTES
CIVILIS ACADEMIA
ET IN EYTOCORUM QVAE CHURGITEREM
CELEBRATIONEM
TUSOAB OTHICIA INDICVNT. SVNGTVM
MEDIALATIONIB. COMMUNIB.
T. J. JOANNIS GRANERI. V. Agel. Thibor.

Uemadmodum *mysterium* sacre
sanctæ Trinitatis, e quo de per-
sona Spiritus Sancti constat, in
scriptis utriusque codicis sacris
quam frequentissime est pro-
positum: sic in aliis locis quam
plurimis singulatim de *Spiritu*
Sancto agi, attentis Scripturæ sacræ lectoribus est
notissimum. Egregie vero salutaris hujus dogma-
tis cognitio augetur ac confirmatur, si ea conjun-
ctim consideremus. Quo sancto negotio, cum pia
applicatione conjuncto, cum nihil esse possit præ-
stantius, & præsentis ac festi hujus temporis articulo
dignius, ecce VOBIS! CIVES CARISSIMI,
materiam, qua meditatio vestra privata occupetur!

):(2

Quæ

Quæ ut eo facilius vobis succedat, præibimus, sed
in magna locorum copia ea tantum selecturi, in
quibus vox *Spiritus*, de tertia divinitatis hypostasi
intelligenda, construitur cum alio nomine secundi
casus. Videbimus vero ea partim insinuare nobis
characterem tertiae divinitatis personæ *hypostaticum*,
partim ad ejusdem officium, quod in partæ salutis
applicatione est, pertinere.

Prioris generis sunt loca, in quibus tertia di-
vinæ essentiæ hypostasis vocatur *Spiritus Dei* Gen.
I, 2. XLI, 38 Exod. XXXI, 3. Num. XXIV, 2. 1 Sam.
X, 10. XVI, 23. XIX, 20. 23. 1 Chron. XV, 1. XXIV,
20. Job. XXXIII, 4. Ezech. XI, 24. Matth. III, 16.
XII, 18. Rom. VIII, 9. 14. XV, 19. 1 Cor. II, 11. 14.
III, 16. VI, 11. VII, 40. XII, 3. Eph. IV, 30. 1 Pet. IV,
6. 14. Jam cum *Dei* nomine hic intelligatur *Pater*
& *Filius*, respectu ad processionem *Spiritus Sancti* ab
utroque habito, locutione, qua *Spiritus Sanctus*.
Spiritus Dei dicitur, haud obscure indicatur, eum
esse tertiam divinitatis hypostasin, quæ cum Patre
& Filio sit unus ille verus Deus Deut. VI, 4. Ead-
em est ratio locorum, in quibus hypostasis illa ter-
tia *Spiritus Jehovæ*, seu *Domini* vocatur, ut: Jud.
III, 10. VI, 34. 1 Sam. X, 6. XVI, 14. 2 Sam. XXIII, 2.
1 Reg. XVIII, 12. XXII, 24. 2 Reg. II, 16. 2 Chron.
XVIII, 23. XX, 14. Jes. XI, 2. XL, 7. 13. XLVIII, 16.
Ezech. XI, 5. XXXVII, 1. Mich. II, 7. III, 8. Luc.
IV, 18. Act. V, 9. VIII, 39. 2 Cor. III, 17. Quis enim
nescit, nomen *Jehovæ*, *Domini*, esse nomen Dei es-
sentiæ, singulis personis commune? *Spiritus* vero
Sanctus quando a *Jehova*, sic secundum essentiæ
considerato, distinguitur, indicatur tum illa ipsa
essentiæ

essentiæ unitas, quam cum duabus reliquis hypo-
statis communem habeat, tum' peculiaris substi-
tendi character, quo per æternam, & ineffabilem
processionem sit peculiaris divinitatis hypostasis, uti
a Patre & Filio procedens, sic etiam utriusque Spi-
ritus, ab utroque, & economia operum sacrosanctæ
Trinitatis sic exigente, in tempore θεοπατρικῆς missæ.
Joh. XIV, 26. XV, 26. In nonnullis vero locis alle-
gatis sub nomine Dei & Jehovæ ad alterutram, Pa-
tris, aut Filii, personam præcipue respici, liquet
e contextu curatius considerato. Quid? quod ter-
tia hæc hypostasis etiam alibi expresse vocetur *Spi-
ritus Patris*, ut: Matth. X, 10. ubi salvator noster
discipulos suos de θεοπατρικᾳ instructurus: *Nesollicitis,*
*inquit, estote, quomodo, aut quid sis locuturi: dabi-
tur enim vobis in illa hora, quid loquendum sit.* Non
enim vos esis (soli) qui loquimini, sed *SPIRITVS
PATRIS vestri est, qui loquitur in vobis.* Item
Spiritus Filii. Gal. IV, 6. *Quia filii esis, Deus misericordia πνεῦμα τὸν δίδωσιν;* *Spiritum Filii sui, clamantem,*
abba, Pater! & *Spiritus Christi* Rom. VIII, 9. *Qui
Christi Spiritum non habet, non est ipius.* Qui ipse
Spiritus ibidem V, 11. περιφεριῶς vocatur Spiritus
Patris: *Si vero Spiritus ejus, qui IEsum e mortuis
excitavit, in vobis habitat:* cetera. Et ab hoc ipso
Christi Spiritu Prophetas fuisse afflatos rectosque,
Petrus perhibet: *Prophetæ, inquiens i. ep. i. c. i. v. ii.*
scrutati sunt, in quod & quale tempus respiciebat
τὸν ἀντίον πνεῦμα Χριστόν; *Spiritus Christi, qui in ipius*
erat: &c. Et hoc pertinere locum de *Spiritu*
oris Christi 2 Thess. II, 8, uti ex illis Psalm. XXXIII,
6. & Jel. XI, 4. desumendum; sic ex eo Jo. XX, 24. de
)(3 afflatu

afflatu ipsius oris, a Christo ad Apostolos, liberiori
donorum Spiritus S. mensura beandos, directo, il-
lustrandum, res ipsa indicat.

Sed haec haetenus de locis, in quibus Spir-
itus Sancti mentio fit locutionibus ad charakterem
ejus *hypostaticum* pertinentibus. Nunc ad illa, in
quibus ad *officium* ejus, quod in parta salutis applica-
tione consistit, atque ita in glorificatione ipsius
Christi versatur, Joh. XVI, 10. præcipue respicitur,
accedamus; sed ex illis ea tantum paucis considera-
turi, in quibus voci *Spiritus*, tanquam caussæ, no-
men secundi casus, effectus salutaris notionem ha-
bens, jungitur. Cum vero in salutis applicanda
negotio *fide* nihil sit prius, nihil posterius, & nihil
præstantius ac magis necessarium; primas hic me-
rito tenet locus 2 Cor. IV, 13. e. Psalm. CXVI, 10. de-
sumtus, ubi *tertia divinitatis hypostasis* vocatur *Spi-
ritus fidei*, quando Paulus: *Quia vero*, inquit, *cun-
dem fidei Spiritum habemus*, *sicut scriptum est: cre-
didi, ideo locutus sum, etiam nos credimus, ideo & lo-
quimur*. Ubi, inter fidem & dignam professionem
quam egregius sit nexus, in operatione Spiritus
Sancti positus, quis non observat? Et cum *fides*,
applicata Christi justitia, ex eadem Spiritus Sancti
operatione efficacissima, statim obtineat sumimum
indivisibilis, in quo aliorum spiritualium bonorum com-
plexus est, beneficium; Spiritus Sanctus dicitur *Spi-
ritus illius adoptionis*; utpote hanc in animo creden-
tis obsignans. Rom. VIII, 15. Adoptionis vero jus
se exserit ardentissimo & tenerrimo *precandi* habitu.
Quem quia Spiritus Sanctus, erectum intra ani-
mam regnum Dei magis magisque instauraturus,
singue

ingulari afflatu dirigit, vocatur *Spiritus precum*,
Zach. XII, 10, & ejusmodi quidem precum, quæ,
pro notione Hebrææ vocis πνευμα, præcipue in gratiæ
per Christum partæ applicatione, ad rehovatio-
nis negotiū admodum necessaria, versantur, &
gratiæ, tanquam centro, principio, unico elemen-
to, & pabulo ac alimento, uti suavisimo, sic saluber-
rīmo, cum sancta delectatione inhærent. Ad quam
istius vocis sensum indicandum eidem vox *in gratia*
ibidem præmittitur. Conf. Hebr. X, 29.

Hac ratione homo accensa fide e morte spiri-
tuali in vitam, & e tenebris in lucem admirandam,
a Spiritu Sancto productus & vere illuminatus fit
lux in Domino: ideoque Spiritus Sanctus vocatur
Spiritus cognitionis Jes. XI, 2. *Spiritus sapientie* Deut.
XXXIV, 9. Jes. XI, 2. Eph. I, 17: conferatur de typo
locus Exod. XXVIII, 3. item *Spiritus veritatis*, cre-
dentes in omnem ducens veritatem, agnita verita-
tis obsignatione addita Jo. XIV, 7. 17. XV, 26. XVI,
13. Et cum veritatis cognitio, si genuina est, sancta
ac sincera officiorum praxi se exserat, Spiritus San-
ctus, etiam hanc promovens ac dirigens, vocatur
Spiritus caritatis 2 Tim. I, 7. Jam anima fidelis, se-
cundum voluntatem bene operandi viribus ac πε-
δωπια recte instructa a Spiritu Sancto justum accipie
robur spirituale, ab eoque is πνευμα της δύναμεως, *Spi-*
ritus roboris dicitur ibidem. Cum vero omne ro-
bur, etiam in naturalibus, prudenter sit collocan-
dum, secundum notum illud de ramo arboris in-
flectendo: *franges, si vires experiere tuas: opus*
omnino est justo prudentis moderationis habitu.
Qui cum non exiguum sit Dei charisma, ab eo ibi-
dem

dem Spiritus S. vocatur πνεῦμα τοῦ Φροντός; *Spiritus prudentis moderationis.* Hæc, aliis locis jam prætermisis, pro ratione instituti nunc sufficiant.

Habetis jam, CIVES omnium ordinum florentissimi, quo vestra per has ferias meditatio privatim occupetur. *Spiritus Sanctus*, vita naturalis ac spiritualis auctor ac dator, an in vobis extiterit *Spiritus fidei*, vestrum est, ut vosmet sincere exploretis. Cujus rei, tanquam ἡγιονέως, quodnam habemus criterium, præeunte Davide Paulus loco allegato 2 Cor. IV, 13. indicat; scilicet ejusmodi confessionem oris, quæ fidei cordis & praxi vita sic conformis; confessionem, quæ non permittat, ut unquam ex ore egrediatur ullus sermo turpis ac impurus, immo ne profanus quidem; utpote quo *Spiritus Sanctus* contristatur. Eph. IV, 29. 30. 31. Vos autem, qui a sancto Theologiæ studio nomen habetis, hic speciatim accipitis regulam homileticam, ut nunquam loquamini de rebus fidei sine *Spiritu fidei*, vos, ut templo & officinas suas, inhabitante & dirigente. Omnes vero ac singuli dies hosce festos, in primis horas illas, quibus nobis præsentibus acroateria publica præconum voce resonant, ita collocemus, ut *Spiritus Domini ipso efficitur* nobis sit *Spiritus fidei*, *Spiritus adoptionis*, *Spiritus gratiae ac precum*, *Spiritus cognitionis*, sapientie ac veritatis; nec non *Spiritus caritatis*, roboris ac prudentis moderationis. Qui aures habet, audiat, quid *Spiritus* dicat ecclesiis, & in his nobis. Apoc. II, 11, 17. 29. Halæ Saxonum P. P. in ipsis feriis Pentecostes anno MDCCXXVII.

¶)***(¶

Ja 1586

ULB Halle
001 508 687

3

St

VDN8

VDN7

PRO
ACADEMIAE
**D. M I
A L B**

SER. ET POT. BORVSS.
ET CONSIST. DVCAT.
LOSOPHIAE NATVI
ORDINARIVS, FA

VN
DIRECTORE,
ET PRO
CIVIBVS
PIAM FESTI
CELEB
ET IN EA LOCORVM
SPIRITVS S.
EIVSQVE OFFICIVM
MEDITATION

HALAE M
Typis IOANNIS GR

